

sygn. akt I C 332/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 3 listopada 2023 r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wojciech Wysoczyński

Protokolant: st. sek. sąd. Katarzyna Retkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 sierpnia 2023 r. w Ł.

w sprawie z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.970,27 zł. (dwa tysiące dziewięćset siedemdziesiąt złotych 27/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 2 listopada 2022 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.794,28 (jeden tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt cztery złote 28/100) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

oddala powództwo w pozostałej części;

obciąża i nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych:

od powoda kwotę 9 zł. (dziewięć) złotych;

od pozwanego kwotę 104,61 zł. (sto cztery złote 61/100).

Sędzia Wojciech Wysoczyński

Sygnatura akt I C 332/22

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 7 listopada 2022 roku, powód (...) Spółka z o.o. z siedzibą w Z., reprezentowany przez zawodowego - pełnomocnika adwokata, wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda kwoty 3.248,27 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 2 listopada 2022 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazano m.in., że dochodzone roszczenie stanowią koszty naprawy pojazdu D. (...), które pozwany winien pokryć jako ubezpieczyciel w ramach umowy ubezpieczenia AC. Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych /pozew k. 3-4/.

Sąd Rejonowy w Łęczycy nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 17 listopada 2022 roku, uwzględnił roszczenie zgłoszone w pozwie / nakaz zapłaty k.65/.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 30 listopada 2022 roku, pozwany reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika – radcę prawnego wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. Strona pozwana kwestionowała żądanie pozwu co do wysokości / k. 70 -73/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 27 sierpnia 2022 r. pojazd D. (...) nr rej. (...) należący do M. W. i A. W. uczestniczył w kolizji drogowej.

W dniu zdarzenia poszkodowani posiadali polisę ubezpieczeniową nr (...) w ramach umowy ubezpieczenia AC zawartej z (...) SA. Wariant ustalania kosztów naprawy określono jako „serwisowy”, obejmował on ubezpieczenie od wszystkich ryzyk (pełna ochrona) / polisa, k.12-13 /.

Naprawy pojazdu dokonał (...) sp. z o.o. Koszt naprawy wyniósł 5.068,38 zł. Na wskazaną sumę złożył się m.in. koszty części użytych do naprawy oraz robocizny przy zastosowaniu stawki 220 zł za jedną roboczogodzinę, koszty umycia i sprzątania pojazdu po naprawie, obsługi szkody, jazdy próbnej, utylizacji materiałów i dezynfekcji po naprawie / faktura, k. 8-9/.

Dnia 8 września 2022 r. poszkodowani zawarli z (...) sp. z o.o. umowę cesji wierzytelności przysługującej jej wobec (...) SA z tytułu opisanej wyżej szkody w ramach umowy ubezpieczenia AC /umowy, k. 10 -11/.

Pozwany (...) S.A. wypłacił z tytułu opisanej wyżej szkody kwotę 1.820,11 złotych /bezsporne/.

W dniu 2 listopada 2022 roku, powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 3.248,27 złotych tytułem brakującej części należnego powodowi wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy pojazdu D. (...) nr rej. (...) / wezwanie k. 15 /.

Stosownie do § 7 OWU (...) ustalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. (...) z dnia 23.11.2021 roku mających zastosowanie w sprawie niniejszej, zakresem AC objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu bądź utracie pojazdu wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w okresie ubezpieczenia. Wypadkiem ubezpieczeniowym w ubezpieczeniu AC jest, w myśl § 3 pkt. 99 lit. a, zdarzenie niezależne od woli ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu, powodujące szkodę objętą zakresem AC.

Zgodnie z § 3 pkt. 100 wyposażenie pojazdu to sprzęt i urządzenia zamontowane w pojeździe służące do utrzymania i używania pojazdu zgodnie z jego przeznaczeniem, a także służące bezpieczeństwu jazdy oraz zabezpieczeniu pojazdu przed kradzieżą będące własnością ubezpieczonego; za wyposażenie pojazdu uważa się sprzęt i urządzenia stanowiące wyposażenie standardowe pojazdu oraz sprzęt i urządzenia inne niż stanowiące wyposażenie standardowe pojazdu, o ile zostało wymienione w umowie AC i uwzględnione w wartości pojazdu; Zgodnie § 12 pkt 15 AC nie są objęte szkody powstałe w wyposażeniu pojazdu niewymienionym w umowie AC lub w wyposażeniu pojazdu zamontowanym po zawarciu umowy AC, o którym me powiadomiono

Zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 1 OWU (...) koszty naprawy pojazdu ustalana są w wariantcie serwisowym ubezpieczenia na podstawie cen części oryginalnych. Zgodnie z § 17 ust. 3 pkt 2 OWU w wariantcie serwisowym stawki za roboczogodzinę naprawy pojazdu ustala się m.in. w oparciu o średnie ceny usług stosowanych przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu. Natomiast zgodnie z § 17 ust. 4 w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami, koszty weryfikuje się pod kątem ich zgodności z wymienionymi wyżej zasadami / polisa k. 14 oraz OWU (...) ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. (...) z dnia 23.11.2021 roku k.76 /.

Po zapoznaniu się z zawartością akt sądowych, po zapoznaniu się z zawartością akt szkody, po zebraniu informacji z serwisów samochodowych wykonujących naprawy w obrębie miasta Ł. i okolice, tj. regionu (...), po wykonaniu kalkulacji naprawy pojazdu marki D. (...) o nr rej. (...), po analizie kosztów lakierowania i niezbędnych operacji naprawy, biegły ustalił:

- faktyczna wysokość średniej stawki za 1 rbg naprawy na rynku lokalnym stosowanej przez warsztaty naprawcze porównywalnej kategorii jak dokonujący przedmiotowej naprawy, w tym stosowanych dla klienta indywidualnego samodzielnie ponoszącego koszty naprawy w obrocie gotówkowym wynosiła 220 zł netto za roboczogodzinę pracy blacharza/lakiernika;

- stawka roboczogodziny w dacie szkody na terenie miasta Ł. i regionie (...) zawierała się w granicach 180 zł netto do 250 zł netto za roboczogodzinę pracy blacharza/lakiernika, wyliczona stawka średnia wynosiła 220 zł netto za roboczogodzinę pracy blacharza/lakiernika;

- uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki D. (...) o nr rej. (...), przy uwzględnieniu okoliczności ustalonych w punktach poprzednich (zasadnej stawki, zasadnej technologii lakierowania, nieuzasadnionych operacji jazdy próbnej, obsługi szkody, i utylizacji materiałów wynosi 4 790,38 zł brutto, (słownie: cztery tysiące siedemset dziewięćdziesiąt złotych i trzydzieści osiem groszy brutto);

- system AZT jest metodą obliczeniową, a nie technologią naprawy, jednakże został opracowany w oparciu o konwencjonalne materiały lakiernicze oraz technologie stosowane obecnie w naprawach lakierniczych i stanowi podstawę do określenia nakładów czasowych i materiałowych koniecznych w renowacyjnej naprawie lakierniczej;

-w systemie eksperckim zastosowanym przez powoda do przygotowania kalkulacji naprawy nie jest przewidziane lakierowanie metodą DAT, technologia lakierowania AZT zastosowana w systemie eksperckim powoda nie została wprowadzona ręcznie;

- kwota wypłacona przez pozwanego nie pozwalała na skuteczne i zgodne z technologią przeprowadzenie naprawy pojazdu;

- technologia naprawy i systemy eksperckie nie wskazują jednoznacznie na operacje mycia pojazdu, obsługi szkody, jazdy próbnej i utylizacji materiałów, natomiast praktyka warsztatowa i reżimy technologiczne przewidują jako konieczny element naprawy operacje mycia pojazdu natomiast nie przewidują obligatoryjnie obsługi szkody, jazdy próbnej i utylizacji materiałów /opinia biegłego k. 106-113/.

Zachowanie reżimu technologicznego, standardu i jakości napraw blacharsko lakierniczych nie jest powiązane z rodzajem czy wariantem ubezpieczenia, a jedynie z procesem napraw blacharsko - lakierniczych. Wykonanie naprawy jest determinowane technologią napraw a nie rodzajem polisy i ubezpieczenia.

Obecność niektórych substancji typu woski, czy pasty polerskie w naprawach mechanicznych nie ma znaczenia dla procesu naprawy. Odmiennie jest w procesach napraw lakierniczych. Tutaj obecność drobin kwarcu, silikonów, tłuszczu czy wosków ma wysoce niekorzystny wpływ na procesy lakiernicze, nie tylko naprawianego pojazdu. Jednakże zdecydowana większość warsztatów naprawczych dokonuje mycia pojazdów przed i po naprawie i uwzględnia to w kosztach naprawy jako pozycję „operacje dodatkowe”, ewentualnie jako pozycję „chemia” lub „koszty dodatkowe”.

Instrukcja lakierowania AZT Automotive GMBH wskazuje wyraźnie, że koszty przygotowania do lakierowania nie obejmują kosztów mycia przed i po naprawie. Pozostałe operacje wskazywane przez pozwaną tj. nakładanie kolejnych warstw, usuwanie śladów po lakierowaniu są faktycznie ujęte w kosztach przygotowania do lakierowania, z tą tylko różnicą że dotyczą one samego procesu lakierowania.

Dokumentacja zdjęciowa nie obrazuje ilości zanieczyszczeń znajdujących się na pojeździe, ani ilości past czy wosków zabezpieczających powłokę lakierniczą pojazdu. Dla procesu lakierniczego i obecności pojazdu w strefie przygotowania do lakierowania nie ma znaczenia czy lakierowany jest jeden element pojazdu, czy cały pojazd. Istotny jest fakt iż pojazd znajduje się w obrębie lakierni.

W podsumowaniu biegły wskazuje iż z 12 - letniej praktyki pracy biegłego w warsztacie blacharsko lakierniczym wynika, że należyte przygotowanie pojazdu przed naprawą, jego dokładne umycie jest niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania lakierni. Podobnie uzasadnione jest mycie pojazdu po naprawie. Podczas montażu elementów takich jak np. zderzak należy dokonać maskowania elementów sąsiednich, stykających się bezpośrednio z wymienianym elementem w celu ich zabezpieczenia przed ewentualnym uszkodzeniem powłoki lakierniczej zarysowaniem. Po zamontowaniu przedmiotowego elementu usuwa się zabezpieczenia, jednakże na elementach pozostają ślady w

postaci resztek taśm maskujących, resztek klejów. Te właśnie pozostałości są usuwane podczas mycia pojazdu po wykonanej naprawie / opinia uzupełniająca k. 142-143/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niebudzących wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Istotna dla ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie okazała się sporządzona w niniejszej sprawie opinia biegłego. Opinia jest jasna, spójna, nie zawierała wewnętrznych sprzeczności, odpowiadała w sposób jednoznaczny i logiczny na postawione w tezie dowodowej pytania, a nadto została sporządzona przez osobę o niezbędnych do tego kwalifikacjach. Co istotne, po złożeniu przez biegłego pisemnej opinii, pełnomocnicy stron nie wnosili ani o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ani też o zobowiązanie biegłego do złożenia opinii uzupełniającej akceptując tym samym zaprezentowane w opinii wnioski.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w części.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie z § 2 pkt 1 wskazanego przepisu świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Stosownie do art. 821 k.c. przedmiotem ubezpieczenia majątkowego może być każdy interes majątkowy, który nie jest sprzeczny z prawem i daje się ocenić w pieniądzu.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

W sprawie sporna była jedynie wysokość szkody, do której pokrycia ubezpieczyciel był obowiązany z tytułu umowy AC.

Rozważania w tej kwestii zacząć należy od konstatacji, iż umowa ubezpieczenia AC jest w odróżnieniu od ubezpieczenia OC umową dobrowolną. Co za tym idzie „strony umowy ubezpieczenia mogą więc, w granicach wyznaczonych treścią normy wynikającej z art. 805 k.c., uzgodnić, zaistnienie jakiego zdarzenia będzie rodziło po stronie ubezpieczyciela obowiązek wypłaty odszkodowania” (Wyrok SN z 13.05.2021 r., IV CSKP 45/21, OSNC 2022, nr 2, poz. 18). Podobnie należy ocenić kwestię sposobu ustalania wysokości odszkodowania, która kształtowana jest przez postanowienia umowne i zależy m.in. od przyjętego wariantu ubezpieczenia.

W przedmiotowej sprawie wysokość odszkodowania kształtowana była na zasadach określonych w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia, które zgodnie z oświadczeniem zawartym wraz z polisą stanowiły część łączącej strony umowy ubezpieczenia (art. 384 § 1 k.c.).

Zgodnie ze wskazanymi OWU, odszkodowanie miało być ustalane wg cen części oryginalnych użytych do naprawy oraz średnich cen usług stosowanych przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę.

Dla ustalenia wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczyciela nie mógł być więc decydujący fakt, iż za naprawę wystawiono fakturę VAT na kwotę 5.068,38 zł. Jak bowiem ustalono zgodnie z OWU, w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami, koszty weryfikuje się pod kątem ich zgodności z wymienionymi w OWU, a opisanymi wyżej zasadami.

Przeprowadzony dowód z opinii biegłego T. W. doprowadził do ustalenia, że kwota wypłacona przez pozwanego nie pozwalała na skuteczne i zgodne z technologią przeprowadzenie naprawy pojazdu. Mając na uwadze zapisy OWU AC uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki D. (...) o nr rej. (...), przy uwzględnieniu (zasadnej stawki, zasadnej

technologii lakierowania, nieuzasadnionych operacji jazdy próbnej, obsługi szkody, i utylizacji materiałów wynosi 4 790,38 zł brutto.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w sprzeciwie wskazać należy, że na podstawie ustaleń i wyliczeń biegłego faktyczna wysokość średniej stawki za 1 rbg naprawy na rynku lokalnym stosowanej przez warsztaty naprawcze porównywalnej kategorii jak dokonujący przedmiotowej naprawy, w tym stosowanych dla klienta indywidualnego samodzielnie ponoszącego koszty naprawy w obrocie gotówkowym wynosiła 220 zł netto / nie jest to kwota 145 zł netto rbg jak podnosi pozwany/.

System AZT jest metodą obliczeniową, a nie technologią naprawy, jednakże został opracowany w oparciu o konwencjonalne materiały lakiernicze oraz technologie stosowane obecnie w naprawach lakierniczych i stanowi podstawę do określenia nakładów czasowych i materiałowych koniecznych w renowacyjnej naprawie lakierniczej; W systemie eksperckim zastosowanym przez powoda do przygotowania kalkulacji naprawy nie jest przewidziane lakierowanie metodą DAT, technologia lakierowania AZT zastosowana w systemie eksperckim powoda nie została wprowadzona ręcznie.

Praktyka warsztatowa i reżimy technologiczne przewidują jako konieczny element naprawy operacje mycia pojazdu. Należyte przygotowanie pojazdu do naprawy wymaga, jego dokładnego umycia i jest niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania lakierni. Podobnie uzasadnione jest mycie pojazdu po naprawie.

Natomiast technologia naprawy i systemy eksperckie nie przewidują obligatoryjnie obsługi szkody, jazdy próbnej i utylizacji materiałów.

Z akt sprawy nie wynika również na czy miała polegać obsługa szkody i jakie związane są z tym dodatkowe koszty i jakie czynności wykonał serwis - jest to normalny proces przyjęcia pojazdu do naprawy jak i wydania pojazdu, umieszczanie takich czynności w kalkulacji jest bezzasadne. Utylizacja odpadów mieści się w kosztach prowadzonej działalności gospodarczej co ma wpływ na wysokość stawki za roboczogodzinę - dodatkowo odpady po naprawach utylizuje się na koniec miesiąca ze wszystkich napraw, przypisywanie kosztów utylizacji do każdej naprawy jest bezcelowe. Zwrot kosztów z tytułu jazdy próbnej należy ocenić jako nieuzasadniony. Sprawdzenie jakości naprawy w tej konkretnej szkodzi nie musiało się odbywać w sposób dynamiczny z obciążonym silnikiem.

Opisane powyżej czynności pozostają poza zakresem odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego. Zasadzenie kwot wynikających z powyższych zdarzeń prowadziłoby do nadmiernego rozszerzenia odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczyciela i utracenia bezpośredniego oraz normalnego związku przyczynowego z zaistniałą szkodą.

Reasumując w uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki D. (...) o nr rej. (...), przy uwzględnieniu okoliczności ustalonych powyżej (zasadnej stawki, zasadnej technologii lakierowania, nieuzasadnionych operacji jazdy próbnej, obsługi szkody, i utylizacji materiałów wynosi 4 790,38 zł brutto.

W ten sposób określono wartość szkody, do której pokrycia pozwany był zgodnie z zawartą umową i w myśl art. 805 § 1 k.c. zobowiązany.

Należało jednak zauważyć, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany zapłacił na rzecz powoda z tytułu odszkodowania kwotę 1.820,11 złotych.

Kwota należna powodowi stanowiła więc różnicę między wskazanymi wartościami i wyniosła 2.970,27 zł. W tym zakresie powództwo było więc zasadne, w pozostałym zaś podlegało oddaleniu.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono zgodnie z art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 i 2 k.c.. Początkowy termin naliczania odsetek ustawowych od kwoty dochodzonej pozwem nie był przez pozwanego kwestionowany, zaś termin ten wynika z terminu płatności faktury VAT nr. (...) określony na dzień 31 października 2022 roku.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do art. 100 kpc, kierując się zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu.

Poniesione przez powoda koszty wyniosły 2.117 zł (opłata od pozwu – 200 zł, koszty pełnomocnika 917 zł, koszty zaliczka na opinię biegłego 1.000 zł), zaś koszty poniesione przez pozwanego 1.917 zł (zaliczka na opinię biegłego w kwocie 1000 zł, koszty pełnomocnika 917 zł). Łącznie więc koszty procesu wyniosły 4.034 zł.

Powód przegrał proces w ok. 8 %. Powinien więc ponieść koszty procesu w kwocie 322,72 zł (4.034 zł x 8%). Na rzecz powoda należało zasądzić różnicę między wskazaną kwotą a wartością rzeczywiście poniesionych przez niego kosztów, tj. kwotę 1.794,28 zł, co uczyniono w punkcie 1 wyroku. O odsetkach od kosztów orzeczono na zasadzie art. 98 § 1¹ kpc zgodnie z którym od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty.

Nieuiszczone koszty sądowe wyniosły łącznie 113,61 złotych. Kosztami pokrytymi ze środków Skarbu Państwa należało stosownie do art. 113 ust. 1 i 2 UKSC w zw. z art. 83 ust. 1 i 2 UKSC w zw. z art. 100 kpc obciążyć strony proporcjonalnie do stosunku, w jakim uległy w procesie. Na pozwanego nałożono obowiązek zwrotu kwoty 104,61 zł, a więc 92 % łącznej sumy (punkt 3b wyroku), zaś na powoda 9 zł, a więc 8 % sumy tj. kwotę 9 zł. (punkt 3a wyroku).

Sędzia Wojciech Wysoczyński